

Tankernes verden

Naim al-Gharib

Version: 1.2

Oprettet: 18-03-2015

Sidst opdateret: 25-11-2017

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	2
Vi lever i vore tanker	3
Ryk på grænserne	4
Mehmet II	5
Khalid bin Walid	5
Præsidenten der ville til månen	5
Bjergmanden	6
Hvad ønsker du?	6
Du skal vide hvad du ønsker!	7
Positive ønsker, ikke negative	7
Du skal bevæge Allah (swt) igennem dine ønsker og igennem din dua!	9
Men hvordan skal det kunne ske?	9
Handlinger	10
Hvilke handlinger?	11

Copyright

Copyright har ingen eksistensberettigelse i Islam. Denne bog kan frit citeres, kopieres, oversættes og trykkes uden tilladelse. I overensstemmelse med god islamisk skik vil en henvisning til forfatteren værdsættes såfremt materialet bruges.

Forkortelser

- (AH): Anno Hegirae, er latin og det bruges til tidsregning og det betyder “I emigrationens år”. AH skrives efter årstallet i den islamiske kalender.
- (swt): سبحانه وتعالى (Subhannahu wa ta ala). Det betyder “priset og ophøjet er Han” og det bruges til at prise Allah, når Han nævnes.
- (saaws): صلى الله عليه وسلم (Sala Allahu alay-hi wa-sallam). Det betyder “må Allah vise ham ære og skænke ham freden”. Det bruges når man nævner Profeten Muhammad eller andre profeter.
- (raa): رضي الله عنه (Radhi Allahu anhu). Det betyder “må Allah være tilfreds med ham”. Det bruges når man nævner en af Profetens Sahabah.
- (rha): رحمه الله (Rahimahullah). Det betyder “må Allah være barmhjertig imod ham”. Det bruges når man nævner en muslim, der er gået bort.
- (Bukhari): Henviser til hadithsamlingen “Sahih al-Bukhari”, samlet af Imam Bukhari (d. 256 AH., 870 E.V.T.)
- (Muslim): Henviser til hadithsamlingen “Sahih Muslim”, samlet af Muslim bin al-Hajjaj (d. 261 AH., 875 E.V.T.)
- (Abu Dawud): Henviser til hadithsamlingen “Sunan Abi Dawood”, samlet af Abu Dawood (d. 275 AH., 888 E.V.T.)
- (Tirmidhi): Henviser til hadithsamlingen “Jami al-Tirmidhi”, samlet af Ibn Isa as-Sulami ad-Darir al-Tirmidhi (d. 279 AH., 892 E.V.T.)
- (Nasai): Henviser til hadithsamlingen “Sunan al-Sughra”, samlet af Ahmad bin Shuaib bin Ali bin Sinan Abu Abdur-Rahman al-Nasai (d. 303 AH., 915 E.V.T.)
- (Ibn Majah): Henviser til hadithsamlingen “Sunan bin Majah”, samlet af Ibn Majah (d. 273 AH., 887 E.V.T.)
- (Imam Malik): Henviser til hadithsamlingen “Muwatta Imam Malik”, samlet af Imam Malik (d. 179 AH., 795 E.V.T.)

Teksformattering

Tekst der står med **fed**, er Koranvers. Tekst der står med *kursiv*, er hadith.

Sol- og månebogstaver

På arabisk opdeles konsonanter i to grupper. Den ene gruppe kaldes “solbogstaver” og den anden gruppe kaldes “månebogstaver”.

Forskellen på de to grupper ligger i hvorvidt de gør bogstavet “l” stumt, når “l” kommer før et bogstav i bestemt artikel. Hvis bogstavet er et solbogstav, så bliver “l” stumt.

På arabisk hedder “solen” “al-shams”, og det skrives med bogstaves “l”, men fordi bogstavet “shiin”, der her skrives som “s”, er et solbogstav, så udtales “l” ikke, men i stedet siger man “as-shams”.

I denne bog har jeg valgt at hjælpe læseren til den korrekte udtale af ordene, hvorfor jeg har skrevet bogstaverne som de udtales.

Vi lever i vore tanker

(I Allahs navn, den Nådige, den Barmhjertige) بسم الله الرحمن الرحيم

Al pris og taknemmelighed tilkommer alene Allah, vi priser Ham, og søger Hans hjælp og tilgivelse. Vi søger tilflugt hos Allah imod vores egen ondskab, og imod det onde fra vore handlinger. Den som Allah retleder, kan ingen vildlede, og den som Allah vildleder, kan ingen retlede. Jeg bærer vidnesbyrd om at ingen har ret til tilbedelse eller underkastelse foruden Allah, alene, og jeg bærer vidnesbyrd om at Muhammad (saaws) er Hans Tjener og sidste Sendebud.

En tanke er en bedømmelse på en realitet, nogle bedømmelser tror vi på, mens vi forkaster andre. De tanker vi tror på, bliver til overbevisning.

Forskellen på iman og kufr er udtrykt i en enkelt tanke, og en enkelt tanke er således afgørende for hvorvidt en person kommer i Paradis eller i Helvede!

En person der tvinges til kufr, men hvis overbevisning finder fred i iman, er reddet af den tanke han skjuler, mens en person der udtrykker iman, men som bærer på en tanke af kufr, er fordømt og fortabt!

Profeten Muhammad (saaws) besøgte en syg mand der led under høj feber, han forsøgte at trøste ham ved at sige: “*Der sker ingen skade, det er en renselse ved Allahs Vilje!*” Den syge mand sagde: “*Nej, det er en feber der brænder i en gammel mand, og den vil bringe ham til graven.*” Profeten (saaws) sagde: “*Ja, så vil det være det!*” (Bukhari).

Denne hadith indikerer at en persons psykiske tilstand og tankegang har en stor påvirkning på det som Allah (swt) vælger at gøre.

De følgende to Koranvers viser også hvordan folks positive og negative attituder meget voldsomt påvirker udfaldet:

Allah (swt) siger: “**Og blandt beduinerne er der den der anser det, som han betaler, som en bøde og som venter på at ondt skal ramme jer. På dem skal det onde ramme. Og Allah er Althørende, Alvidende. Men blandt beduinerne er der også den, der har iman på Allah og Den Sidste Dag, og som anser det, som han betaler, for noget der bringer ham nærmere Allah og Sendebudets**

velsignelser. Sandelig, det er visselig noget der bringer dem nærmere. Allah vil snart føre dem ind i sin Barmhertighed, thi Allah er Tilgivende, Barmhertig.” (9:98-99).

Begge omtalte grupper af beduiner betaler den obligatoriske almisser, men den første gruppe betragter det som en byrde og en straf, og de ønsker at ondt skal ramme de der indsamler den, mens den anden gruppe betragter betalingen af almisser som værende et middel til at søge Allahs nærhed og Sendebuddets velsignelse.

Vor tankeverden er den verden vi tilbringer mest tid i, så lad os tage et dybere kig på hvilken indflydelse vor tankeverden har på vores virkelige verden.

Det berettes fra Wathilah bin al-Aqsa (raa) at han sagde, at Allahs Sendebud (saaws) sagde: *“Allah, den Almægtige, den Opbøjede sagde: Jeg er som Min tjener tænker om Mig, hvis han tænker godt, så får han det, og hvis han tænker dårligt, så får han det.”* (Ahmad og Ibn Hibban).

Nogle af de lærde kommenterede den ovenstående hadith således:

“Jeg behandler Min tjener ud fra det han tænker om Mig. Jeg handler imod ham sådan som han forventer, hvad angår godt eller det modsatte.”

Og det berettes fra Abu Huraira (raa) at Profeten (saaws) sagde (forkortet): *“Allah sagde: Jeg er i Min tjeners nærhed når han tænker på Mig, og Jeg behandler ham sådan som han tænker.”* (Bukhari, Muslim, Tirmidhi og Ibn Majah).

Og det berettes fra Abu Huraira (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Allah sagde: Jeg er som min slave tænker om Mig.”* (Bukhari).

Det berettes også at Profeten (saaws) sagde: *“Allah den Almægtige sagde: Jeg er som Min tjener tænker om Mig, lad ham tænke om Mig det som han ønsker. Hvis han tænker godt om Mig, så vil han få det, og hvis han tænker dårligt om Mig, så vil han få det.”* (Ibn Majah).

Og det berettes at Abu Huraira (raa) sagde, at Profeten (saaws) sagde: *“At være i besiddelse af gode tanker er en del af fremragende tilbedelse.”* (Abu Dawud).

Og det berettes fra Abu Darda (raa) at han sagde: *“Jeg hørte Profeten (saaws) sige: ‘Der findes ikke noget der vil blive placeret på Vægten, og som vil veje tungere end en god forventning. Den der har en god forventning, vil modtage en status svarende til den der faster meget og beder meget.’”* (Tirmidhi).

Ibn Hajar (rha) sagde:

Det betyder: ‘Jeg er i stand til at gøre hvad han end forventer, at Jeg gør.’ (Fath al-Bari).

Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah (rha) sagde:

De fleste mennesker, faktisk næsten alle, undtagen dem der er beskyttet af Allah, forventer andet end sandheden, og de forventer det værste. De fleste mennesker forventer at de vil få fratrækt deres rettigheder, at de vil få ulykker, at de fortjener mere end det Allah har givet dem, og det er som om de siger: ‘Min Herre har været uretfærdig imod mig, og har fratrækt mig det jeg fortjener.’, og hans sjæl bærer vidne om dette, mens hans tunge benægter det, og han nægter at sige dette højt. (Zad ul-Ma’ad).

Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah (rha) sagde også:

Jo mere du har positive forventninger til din Herre, og jo mere du lægger håb i Ham, desto mere vil du være afhængig af Ham og stole på Ham. Dette er årsagen til at nogle forklarede ‘sand stolen på Allah’ som værende gode forventninger om Allah. Faktisk forholder det sig sådan at det at have gode forventninger til Ham leder til at stole på Ham, og det er utænkeligt at en person kan stole på en anden, som han forventer noget dårligt fra! Og Allah ved bedst! (Tahdhib Madarij as-Salikin).

En muslimsk lærer har engang sagt:

Dit liv vil følge dit spor af dine tanker. Hvis dine tanker omhandler ting, der vil bringe dig gavn, i dine åndelige og materielle affærer, så vil dit liv være godt og lykkeligt. Ellers vil det være det modsatte.

Det betyder at en del af Allahs (swt) fastlæggelser bliver fastlagt af Ham (swt), udfra det vi vælger at tænke og forvente.

Det vigtige at forstå er at enhver tanke der udtrykker et ønske eller en beklagelse, enhver tanke der er en positiv eller negativ refleksion over ens liv, enhver tanke der er en positiv eller negativ refleksion over materielle ting i ens liv, enhver tanke der er en positiv eller negativ refleksion over begivenheder i ens liv, enhver form for utilfredshed, enhver form for tilfredshed, enhver optimisme, ethvert håb og ønske om ændring, enhver pessimisme - det er alt sammen, i sin natur, tanker henvendt direkte til Allah (swt).

Ryk på grænserne

Mennesker der har opnået store ting i livet, har det til fælles at de har formået at rykke på grænserne for hvad andre mennesker har tænkt. De har ikke ladet sig holde tilbage af mistillid, tvivl eller manglende odds. De har sat sig et mål, hvor uopnåeligt det end måtte forekomme, og så har de stræbt efter at opnå dette mål med en fuld tillid til at det nok skulle lykkedes i sidste ende.

Det betyder ikke at disse mennesker ikke har mødt modstand, tværtimod har de mødt en mægtig modstand, men de har ikke ladet sig stoppe af denne modstand, uanset hvor den kom fra.

Mehmet II

Det berettes at Profeten Muhammad (saaws) sagde: *“I skal visselig erobre Konstantinopel (Istanbul). Hvilken fantastisk leder han vil være, og hvilken fantastisk hær det vil være!”* (Ahmad og Al-Hakim).

Da Sultan Mehmet II fik magten i 1451 (855 AH) satte han sig for at være den person Profeten (saaws) omtalte i den berømte hadith. Den 1. april 1453 ankom Mehmet II med sin hær på 100.000 soldater ved Konstantinopel, og synet der mødte dem var rystende. Den indre bymur var over 5 meter tyk og 12 meter høj. 20 meter væk fra den indre bymur var der en ydre bymur der var 2 meter tyk og 8.5 meter høj.

Ingen havde tidligere været i stand til at erobre Konstantinopel og de mange forsøg der tidligere havde fundet sted, var et vidne på dette. Og ud over den enorme bymur havde byzantinerne bygget en kæmpe jernkæde ved Det Gyldne Horn, nord for byen, den lå der for at forhindre en flåde i at sejle ind til byen og angribe den fra den nordlige kyst. Samtidig modtog byzantinerne forstærkninger fra Italien.

Mehmet II tilbød byzantinerne muligheden for at overgive sig samtidig med at de ville beholde deres ejendele, liv og familier i fred, men dette tilbud blev afvist af den byzantiske kejser.

Mehmet II påbegyndte angrebet på Konstantinopel den 6. april, men på trods af en enorm indsats og et voldsomt bombardement af bymuren, med verdens dengang største kanoner, så holdt byen stand i ugevis. Da Mehmet II kunne se at byen ikke kunne belejres på normal vis, udtænkte han en plan vis lige verdenen ikke tidligere havde set. Den muslimske flådes skibe skulle bæres over land!

På kun én nat bar muslimerne 72 skibe over land, og søsatte dem igen ved Det Gyldne Horn. Konstantinopel blev efterfølgende erobret.

Mehmet II slog ikke indbyggerne i Konstantinopel ihjel, men opfordrede befolkningen til at blive boende samtidig med at han befriede dem fra skattebetaling. Han insisterede ligeledes på at den græske patriark blev i byen, og herskede over de kristne på hans vegne. Mehmet II fulgte de islamiske love og regler vedrørende håndteringen af ikke-muslimer under krig, og han gav fuld religiøs frihed til de kristne i Konstantinopel. Som resultat fik han navnet “Al-Fatih” (Eroberen).

Khalid bin Walid

Kampen ved Mutha er en af de mest kendte kampe i historien. Muslimerne stod med en hær på kun 3.000 mand overfor den enorme byzantiske hær på 100.000 mand.

Ifølge nogle beretninger blev kampen udkæmpet ved en dal der forhindrede byzantinerne i at møde muslimerne med hele deres hær på én gang.

Under kampen blev tre muslimske ledere slået ihjel, én efter én. Først Zayd bin Haritha (raa), dernæst Jafar bin Abi Talib (raa), og så Abdullah bin Rawahah (raa). Ifølge en beretning i Sahih al-Bukhari havde Jafars krop 50 stiksår på kroppen, alle foran og ingen bagtil. Under denne intense og voldsomme kamp begyndte nogle muslimer at flygte. Thabit bin al-Arqam (raa) tog muslimernes banner og begyndte at hidkalde dem tilbage til kampen, og det lykkedes ham at redde dem fra total ødelæggelse.

Efterfølgende blev Khalid bin Walid (raa) tilbudt positionen som hærleder, hvilket han accepterede, og han fortalte senere at kampene var så voldsomme at han brugte 9 sværd der alle knækkede i kamp.

Khalid bin Walid (raa) opfattede at det var håbløst at vinde kampen med en så lille hær, og han begyndte at planlægge en strategisk tilbagetrækning.

På en nat ændrede han hele hærens opsætning og bragte bagtroppen frem udstyret med nye bannere. Dette gjorde han for at danne indtrykket af at den muslimske hær havde modtaget forstærkninger fra Medina. Samtidig beordrede han sit kavaleri at ride bort om natten og gemme sig bag en bakketop. Kavaleriet skulle holde sig fuldstændig i ro indtil om dagen hvor de så skulle ride frem, og samtidig frembringe så meget støv som de kunne. Dette var for at forstærke indtrykket af at yderligere forstærkninger var på vej.

Her stod byzantinerne overfor en hær der var mange gange mindre end deres egen, alligevel kæmpede muslimerne med en iver hvis lige ikke var set tidligere. Tanken om hvad denne lille hær kunne udrette, nu hvor der var kommet forstærkninger, fik byzantinerne til at trække sig fra kampen, og muslimerne kunne nu vende tilbage i sikkerhed til Medina.

Muslimerne mistede kun 12 mænd den dag, mens det byzantiske tab blev gjort op i tusinde, og selvom dette vidner direkte om Allahs (swt) indgriben, sådan som det også skete ved kampen ved Badr, da Han (swt) sendte Englene som hjælp, så var Khalid bin Walids (raa) geniale strategi et fantastisk eksempel på en mand hvis tanker ikke begrænses af hvad andre mener, man kan eller ikke kan.

Præsidenten der ville til månen

Hvis vi sammenligner vore tids teknologi med den teknologi man var i besiddelse af i 1960'erne, så blegner den gamle teknologi. Alligevel var det muligt for mennesket den 21. juli 1969 at sætte fod på månen - en hidtil ubegribelig bedrift henlagt som værende umuligt at opnå, noget som kun kunne finde sted i fantasiens verden.

Vi finder begivenheden beskrevet i den danske udgave af Wikipedia:

I perioden efter Anden Verdenskrig og langt frem i 1950'erne levede den amerikanske befolkning i en sikker overbevisning om, at USA teknologisk set var verdens mest fremstående nation. Derfor kom det som et chok for den selv samme befolkning, da russerne 4. oktober 1957 meddelte, at de havde sendt satellitten Sputnik i kredsløb omkring Jorden. Ikke alene var der tale om et prestigetab, men det gik ligeledes op for amerikanerne, at når Sovjet kunne bygge en raket, som satte en satellit i kredsløb, måtte

de desuden kunne producere missiler, der kunne bringe atom- og brintbomber til sprængning over amerikanske byer, hvis den kolde krig blev varm.

I USA befandt sig imidlertid tyskeren Wernher von Braun. Han var kendt som manden der havde konstrueret den raket, som under navnet V-2 havde skabt rædsel under Anden Verdenskrig. Sandsynligvis havde von Braun kunnet sende en satellit i kredsløb flere år tidligere. Men det havde han ikke fået lov til, eftersom man ikke mente, at verdens første satellit skulle opsendes af en tidligere nazist.

Som følge af de ændrede omstændigheder fik han imidlertid nu chancen. 31. januar 1958 sendte von Braun den første amerikanske satellit - Explorer - i kredsløb omkring Jorden. Amerikanerne fik dermed lidt selvrespekt tilbage. Desuden havde von Braun ved denne dåd vakt så meget tillid, at han senere blev chefkonstruktør på måneraketter.

Først skulle amerikanerne imidlertid udsættes for en ny ydmygelse fra russisk side. Det skete 12. april 1961, hvor det blev meddelt, at Juri Gagarin i Vostok 1 som det første menneske havde været i kredsløb omkring Jorden. Endnu engang var Sovjet kommet først.

Den 25. maj 1961 proklamerede Kennedy fra kongressens talerstol, at inden 1960'erne var omme, ville USA have landsat et menneske på Månen. I den nære fremtid ville Sovjet muligvis blive ved med at vinde små sejre i rumkapløbet. Men det store mål var at være den første nation, der fragtede et menneske til og fra Månen. Og det race skulle vindes af USA.

Hele måneprojektet kom til at koste 20 milliarder dollars. Et ufatteligt beløb. Men de særlige omstændigheder gjorde, at kongressen var villig til at give store bevillinger til projektet. Denne gang skulle Sovjet ikke komme først.

Selve hovedprojektet blev opdelt i flere delprojekter. Første etape var man allerede i gang med. Den kaldtes Mercury og gik ud på at bringe en amerikaner i kredsløb omkring Jorden. Dette lykkedes 20. februar 1962, hvor John Glenn foretog 3 omløb omkring Jorden i rumkapslen Friendship 7. Derefter fulgte Gemini-projektet. Dette fandt sted i perioden april 1964 til november 1966 og drejede sig om opsendelsen af topersoners rumkapsler. Sideløbende med de bemandede opsendelser blev der sendt ubemandede sonder til Månen. De første af disse hed Ranger og blev opsendt fra januar 1963, indtil de blev afløst af Lunar Orbiter, som i perioden fra august 1966 til august 1967 foretog en total affotografering af hele Månens overflade.

De første Apollo-opsendelser var uden mennesker ombord. Den første bemandede var planlagt til at finde sted 21. februar 1967. Som følge af et alvorligt uheld blev den imidlertid aflyst. Under en test af opsendelsesproceduren 27. januar samme år var der udbrudt brand i en Apollo-kabine. Dette havde kostet tre astronauter livet. Konsekvensen blev, at for at få klarlagt årsagerne til tragedien udsattes alt bemandet rumflyvning i 20 måneder.

Den 16. juli 1969 opsendtes Apollo 11 fra Kennedy Space Center i Florida. Destinationen var Månen. Besætningen bestod af astronauterne Neil Armstrong, Edwin Aldrin og Michael Collins.

Fire dage senere landede Armstrong og Aldrin i månelandingsmodulet Eagle i Stilhedens Hav på Månen. Den 21. juli krævede Armstrong ud af månelandingsmodulet med de berømte ord: "That's one small step for a man, one giant leap for mankind."

Bjergmanden

Dashrath Manjhi (1934 - 2007) blev født ind i en fattig arbejderfamilie i byen Gehlaur i Bihar, Indien. Han er kendt som "Bjergmanden" fordi han hakkede en vej igennem et bjerg i Gehlaur sådan at hans landsby kunne have lettere adgang til lægebehandling.

En dag da Dashrath Manjhis kone, Falguni Devi, skulle over bjerget, faldt hun og kom alvorligt til skade. Den nærmeste by med en læge lå 70 kilometer væk. Dashrath Manjhi blev nødt til at transportere sin kone uden om bjerget, men inden han kunne nå frem til lægen, døde hun.

Dashrath Manjhi besluttede sig for at frembringe en kortere rute ved at udhugge en vej igennem bjerget, hvilket resulterede i at rejsen imellem byerne blev forkortet fra 80 km til 13 km.

Dashrath Manjhi udhuggede en 109 meter lang vej, 7,6 meter dyb og 9,1 meter bred, igennem bjerget, hvor han arbejdede dag og nat i 22 år!

Han sagde:

Mens jeg hamrede løs på bjerget sagde folk at jeg var sindssyg, men det styrkede blot min beslutsomhed!

Man kan se en kort video af mandens familie, det værktøj han brugte, samt selve vejen han udhuggede på: [YouTube](#)

Hvad ønsker du?

Profeten (saaws) lavede dua for mange af sine Sahabah (raa). Og han (saaws) bad også om forskellige jordiske ting for dem. Så længe det du ønsker er halal, og så længe din hensigt med det du ønsker er halal, så er der ikke noget galt i at ønske ting i denne verden.

Det berettes fra Anas (raa) at han trådte ind til Profeten (saaws) sammen med sin mor og sin moster. Profeten (saaws) ledte dem i bøn, derefter lavede han (saaws) dua for dem. Anas mor sagde: "O Allahs Sendebud! Din lille tjener, bed for ham!" Så bedte Profeten (saaws) for Anas (raa), og i slutningen af bønnen sagde han (saaws): "O Allah! Skænk ham rigdom og børn i overflod, og velsign ham!" (Bukhari og Muslim).

Både rigdom og børn er en stor velsignelse fra Allah (swt). Rigdom hvis den bruges på de ting der bringer dig nærmere til Allah (swt), og børn hvis de opdrages til at tjene Allah (swt), og til at være lydige og taknemmelige overfor deres forældre.

Man skal passe på at man ikke kommer til at tro, at det islamiske koncept om az-zuhd betyder, at man som muslim skal leve i fattigdom. Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah (rha) forklarer i sin bog "Madarij as-Salikin" at az-zuhd ikke er ensbetydende med, at man giver afkald på denne verdens ting.

Allahs Sendebud (saaws) praktiserede az-zuhd, og han (saaws) var den bedste til at praktisere az-zuhd, alligevel havde han ni koner. Og Profeten David (saaws) og Profeten Salomon (saaws) var begge konger med voldsom rigdom, således som Allah (swt) har beskrevet dem, men på trods af dette så var de blandt de bedste mennesker til at praktisere az-zuhd. Sahabah (raa) praktiserede også az-zuhd, men havde koner, børn og ejendele - og nogle af dem var meget rige.

Az-Zuhd betyder derfor ikke at man lever et fattigt liv, eller et liv i isolation, men det betyder derimod at man fjerner sin opmærksomhed fra de ting, der kan få en til at glemme Allah (swt) og Den Kommende Verden.

Imam Ahmad (rha) opdelte az-zuhd i tre dele:

- At man afholder sig fra det der er haram, og det er de almindelige menneskers az-zuhd.
- At man afholder sig fra det der ikke er nødvendigt, selvom det er halal, og det er de udmærkede menneskers az-zuhd.
- At man afholder sig fra det der er afleder ens opmærksomhed fra ihukommelse af Allah (swt). Dens slags az-zuhd er de menneskers az-zuhd der har viden om Islam.

Det vigtigt at du er oprigtig i dine ønsker. Du skal ikke godtgøre dine ønsker med at det er for Allahs (swt) skyld, hvis det ikke er det! Sådan falskhed giver altid bagslag, og Allah (swt) kender din sande hensigt.

Det er falskt at ønske rigdom for dig selv, mens du påstår, at du ønsker rigdom for at hjælpe fattige mennesker. Du kan ikke snyde Allah (swt)!

Det er tilladt at du ønsker rigdom for dig selv, så længe din hensigt er at bruge din rigdom på en halal måde.

Hvis du er bange for rigdom, bange fordi du ikke ved, om den er dårlig for dig, så kan du heller ikke ønske den. I sådan et tilfælde har du tre muligheder:

1. Du kan bede Allah (swt) om at gøre rigdom godt for dig, sådan at du udelukkende bruger den på en måde der gør Ham (swt) tilfreds med dig. Det var bl.a. også derfor at Profeten (saaws) bad Allah (swt) velsigne Anas (raa), efter at han havde bedt om rigdom og børn til ham.

Og det berettes at Umar bin al-Khattab (raa) sagde:

O Allah! Hvis du har fastlagt at jeg er fordømt, så slet det og fastlæg at jeg hører til dem, der er velsignet, fordi Du udsletter hvad du vil, og Du bekræfter hvad Du vil.

Og det berettes fra Salman Farsi (raa) at Profeten (saaws) sagde: "*Intet kan ændre det forudbestemte undtagen bønnen.*" (Tirmidhi).

2. Du kan også lade være med at ønske rigdom ud fra den vinkel, at du ikke ved om det vil være godt eller dårligt for dig.

Det berettes at Umar bin al-Khattab (raa) sagde:

Jeg er ligeglad med om jeg står op om morgenen som fattig eller rig eftersom jeg ikke ved, hvad der er bedst for mig. (Ihya Ulum Al-Din).

3. Du kan lave al-Salat ul-Istikhara og bede Allah (swt) skænke dig det der er bedst for dig.

Du skal vide hvad du ønsker!

Der er forskel på at ønske godt samtidig med at du forventer dårligt.

At forvente dårligt er mere kraftfuldt end at ønske godt!

Et ønske uden en positiv forventning kan ikke stille noget op imod en dårlig forventning. Med en dårlig forventning har du allerede "fastlagt" hvad der skal ske. Det eneste der beskytter dig imod det du forventer, er hvis Allah (swt) er Barmhjertig imod dig!

Det berettes fra Jabir (raa) at Allahs Sendebud (saaws) sagde: "*Lad være med at bede imod dig selv! Bed ikke imod dine børn og bed ikke imod din rigdom. Det kan være at din bøn falder på et tidspunkt hvor Allah skænker svar på bønner, og så vil Allah svare dig!*" (Abu Dawud og Al-Bazzar).

Ibn Kathir (rha) skriver følgende om ovenstående hadith:

Dette svarer til det vi forstår ved følgende vers: 'Og mennesket beder om ondt som han beder om godt.' (17:11).

'Og hvis Allah skulle fremskynde det onde for menneskeheden, sådan som Han fremskynder det gode..' Mujahid sagde: Dette er når en mand, mens han er vred, siger til sin søn eller om sine penge: 'O Allah, lad være med at velsigne ham (eller det) eller forband ham (eller det).' Hvis Allah skulle svare denne mands bøn, sådan som Han svarer med godt, så ville Han tilintetgøre dem.

Positive ønsker, ikke negative

Når du ved hvad du ønsker, skal du være opmærksom på at dine ønsker ikke må være drevet af negative følelser.

Følelser af selvynd, selvmedlidenhed, frygt, sorg, ærgrelse og vrede kommer fra Satan og sådanne følelser frembringer ofte de modsatte resultater af det du virkelig ønsker. Sådanne følelser udtrykker en form for håbløshed.

Det berettes fra Abu Huraira (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Stræb efter det der vil gavne jer og søg Allahs hjælp og vær ikke håbløse. Hvis noget træffer jer, så sig ikke: ‘Hvis bare jeg havde gjort sådan og sådan, så ville det ikke være sket.’, men sig i stedet, ‘Allah bestemmer og hvad Han vil, det gør Han’, for ordene ‘hvis bare’ åbner døren for Satan.”* (Muslim).

De fleste former for bekymringer kommer fra Satans waswas. Det er ham der tilhviser bekymringer, så vi skal fortvivle om Allah (swt), og så vi skal tænke dårligt om Allah (swt), og så vi holder op med at handle, fordi vi bliver håbløse og modløse.

Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah (rha) forklarede den ovenstående hadith således:

‘og vær ikke håbløse’, fordi at føle sig håbløs er modstridende til at stræbe efter det, der vil gavne ham, og det er modstridende til at søge Allahs hjælp. Den der stræber efter det, der vil gavne ham, og som søger Allahs hjælp, er modsat den der føler sig hjælpeløs. Så dette fortæller ham, for det der er forudbestemt sker, at den bedste måde at opnå målet på er at stræbe efter det, samtidig med at søge hjælp fra Den i Hvis hånd kontrol over alting ligger.

Hvis han ikke opnår det, der ikke var forudbestemt for ham, så kan han føle én ud af to ting. Håbløshed, hvilket åbner døren for Satan, så hans følelse af håbløshed får ham til at sige, ‘hvis bare’, men der er ikke noget godt i at sige ‘hvis bare’ fordi det åbner døren til bebrejdelse, panik, utilfredshed, ærgrelse og sorg, hvilket alt sammen er Satans værk. Derfor forbød Profeten (saaws) os at åbne denne dør til Satans værk på denne måde, og han fortalte os at vi skal adoptere den anden mulighed, hvilket er at studere og tænke over det forudbestemte, for hvis det var forudbestemt for ham, så kunne han aldrig have undgået det, og ingen kunne have forhindret ham i at opnå det. Derfor sagde han, ‘Hvis noget træffer jer, så sig ikke, ‘Hvis bare jeg havde gjort sådan og sådan, så ville det ikke være sket.’, men sig i stedet, ‘Allah bestemmer, og hvad Han vil, det gør Han’, og han lærte ham det der vil gavne ham i begge tilfælde, uanset om at han får det han ønsker eller ej.

Hvis du er ked af det, af den ene eller anden grund, og derfor ønsker ændring, så nytter det ikke noget at du er drevet af vrede og frustration. Håb kan ikke sameksistere med vrede og frustration, og du kan meget vel risikere at din vrede og din frustration er et udtryk for manglende as-sabr, eller at den er et udtryk for utilfredshed med det som Allah (swt) har fastlagt over dig. Endnu værre er det hvis den situation du sidder i, udelukkende skyldes, at det i virkeligheden er det, du har forventet fra Allah (swt), sådan at du faktisk blot har fået det, som du har forventet.

Hvis du ønsker rigdom, fordi du er fattig, så lad være med at fokusere på din fattigdom, men fokusér i stedet for på rigdom, på det som du ønsker med rigdom - som om du allerede var rig, som om du med 100% sikkerhed ved at Allah (swt) skænker dig rigdom og velsigner dig i din rigdom.

Det berettes fra Abu Hurairah (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Bed til Allah med overbevisning om at Han vil svare.”* (Tirmidhi).

Hvis du ønsker et sundt og godt helbred fordi du er syg, så lad være med at fokusere på din sygdom, men fokusér i stedet for på et sundt og godt helbred - som om du allerede var rask, som om du med 100% sikkerhed ved at Allah (swt) skænker dig et sundt og godt helbred og velsigner dig i et sundt og godt helbred.

Denne del kræver en vis mængde selvdisciplin og øvelse, specielt hvis du er vant til at tænke negativt.

Det kan være meget svært at vænne sig af med gammel vanetænkning i form af håbløshed og negativitet. Tanker du er “vant” til at tænke, har en slem tendens til at slippe ubemærket ind i sindet. Ofte oprinder sådanne tanker fra Satan, og vi kan genkende dem ved at de:

- Altid popper op - som ud af den blå luft.
- Er tanker som vi ikke kan lide.
- Er tanker der frembringer negative følelser i form af frygt eller sorg osv.
- Er tanker der næsten konstant kører rundt i hovedet på os.

Hvordan slipper vi så af med sådanne tanker?

Du kan ikke undgå at Satan hvisker ting til dig, og du kan ikke undgå at komme til at tænke som du plejer, men fremfor at fokusere på det og føle negative følelser, så kan du vælge at ignorere tankerne og erstatte dem med følgende Koranvers: **“Og den der yat-taqi Allaha (er from overfor Allah), Allah vil åbne en vej for ham, og vil forsyne ham fra et sted han end ikke kunne forestille sig, og den der yat-tawakkul ala Allah (stoler på Allah), Han vil være nok for ham. Allah bringer Sine bestemmelser til udførelse. Allah har visselig for alle ting skabt qadran (en forudbestemmelse).”** (65:2-3).

Og hvis du er i tvivl om hvorvidt din taqwa (fromhed) er god nok, så bed Allah (swt) om Hans tilgivelse og gør alt hvad du kan for at undgå enhver form for synd!

Det berettes at Profeten (saaws) sagde: *“Allah vil hjælpe en person der søger Hans tilgivelse meget, imod al sorg, finde en vej ud for ham fra alle besværligheder, og vil forsyne ham via midler som han aldrig kunne have forventet.”* (Ahmad og Abu Dawud).

Sidst, men absolut ikke mindst, udvis den største taknemmelighed til Allah (swt) overfor det som du allerede er glad for og fokusér på det! Lad være med at holde negative ting, som du alligevel ikke kan ændre, i fokus, hold i stedet det du er taknemmelig for i fokus!

Allah (swt) siger: **“Hvorfor skulle Allah straffe jer hvis I er taknemmelige, og har iman? Og Allah værdsætter altid godt, og er**

Alvidende.” (4:147).

Ibn ad-Dynya beretter fra Ali bin Abi Talib (raa) at han sagde:

Allahs gavmildhed er forbundet til taknemmelighed, og taknemmelighed er forbundet til en forøgelse af Hans gavmildhed.
Allahs gavmildhed vil ikke stoppe med forøgelse medmindre tjenerens taknemmelighed stopper.

Og Allah (swt) siger: **“**Og ihukom da jeres Herre erklærede: ’Hvis I er taknemmelige, vil Jeg give jer mere, men hvis I er utaknemmelige, så er Min straf visselig streng.**”** (14:7).

Ibn al-Qayyim al-Jawziyya (rha) skriver i ‘Al-Wabil al-Sayyib min al-Kamil al-Tayyib’:

Der er ingen styrke eller magt undtagen i Allah Den Almægtige. Det er Allah vi beder - og hvis svar vi venter - at vogte over dig i denne verden og i den kommende, at overøse dig med Sin Nåde, både udadtil og indadtil, og at gøre dig blandt dem, der når de velsignes (med godt), er taknemmelige, og når de bliver prøvet, har as-Sabr, og når de synder, beder om tilgivelse. For disse tre betingelser er ingredienserne i tjenerens lykke, og tegnene på hans succes i denne verden og den kommende. Ingen tjener er uden dem, men skifter altid fra den ene til den anden. Den første betingelse er de velsignelser der kommer til tjeneren fra Allah den Højeste, den ene efter den anden. Det der sikrer dem, er taknemmelighed. Taknemmelighed er baseret på tre grundpiller: 1. At man indadtil erkender disse velsignelser. 2. At man udadtil nævner dem, og takker (Gud) for dem. 3. At man bruger dem på en måde, der gør Den (Allah), der ejer dem, og som i sandhed har skænket dem, tilfreds.

Du skal bevæge Allah (swt) igennem dine ønsker og igennem din dua!

Når du ved, hvad du ønsker, skal du “bevæge” Allah (swt). Dette betyder at du i din bøn til Allah (swt) skal være opmærksom og oprigtig. Heraf er det også nødvendigt at du virkelig brændende ønsker det, som du beder om. Jo mere du brænder for det, desto mere kan du bede til Allah (swt) på en oprigtig og inderlig måde.

Hvis ikke din bøn bedes med opmærksomhed, men i stedet fremsiges som et rim du har lært udenad, og hvis du ikke lægger følelser i din bøn til Allah (swt), så gider Han (swt) ikke at se på dig, og du får ikke din bøn skænket! Det berettes nemlig at Profeten (saaws) sagde: *“Bed til Allah med overbevisning om at Han vil svare dig, og vid at Allah ikke svarer bønnen af den der har et forsømmende og uopmærksomt hjerte.”* (Tirmidhi).

Og fra Abu Huraira (raa) berettes det at Profeten (saaws) sagde: *“Når en af jer beder, skal han ikke sige: ‘O Allah, tilgiv mig hvis Du vil, vis mig nåde hvis Du vil, skænk mig forsyning hvis Du vil.’ Men han skal sige på en absolut måde: ‘O Allah, opfyld for mig, det og det behov!’* (Bukhari).

Og det berettes fra Nu’am bin Bashir (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Dua er selve essensen af tilbedelse.”* Derefter reciterede han (saaws) verset: **“Og jeres Herre siger: ‘Påkald Mig, Jeg vil svare jer!’ Men de som er for stolte til at tilbede Mig, vil sandelig finde dem selv i Helvede, i ydmygelse.”** (40:60) (Ahmad, Tirmidhi, Abu Dawud, Nasa’i, Ibn Majah, Ibn Abu Hatim og Ibn Jarir).

Og det berettes fra Abu Huraira (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Allah bliver vred på den der ikke beder Ham om noget.”* (Tirmidhi)

Og det berettes fra Abu Said al-Khudri (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Når en muslim beder, undtagen hvis det er for en synd eller for at ødelægge slægtskabet, så skænker Allah ham bønnen på en af tre måder: Enten er hans bøn skænket ham i denne verden, eller den gemmes for ham i form af belønning i den næste verden, eller en hjemsendelse af samme grad forbindes i at nå ham.”* (Ahmad).

Og det berettes fra Abu Huraira (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Tjenerens bøn bliver skænket såfremt han ikke beder om synd eller om noget ødelæggende for slægtskabet, og hvis at han ikke er hastig.”* Det blev spurgt: *“O Allahs sendebud, hvad vil det sige at være hastig?”* Han (saaws) svarede: *“At være hastig er at en person siger: ‘Jeg har bedt meget, for meget, men jeg ser at min bøn ikke er svaret.’ Sådan at han bliver træt af det og opgiver.”* (Muslim).

Og det berettes fra Abu Huraira (raa) at Profeten (saaws) sagde: *“Når en af jer beder til Allah, så skal han bede med beslutsomhed, og han skal ikke sige: ‘O Allah skænk mig hvis Du vil’, for der er ingen der kan tvinge Allah.”* (Muslim).

Fra Abu Huraira (raa) berettes det også at Profeten (saaws) sagde: *“Når en af jer beder en bøn, så skal han ikke sige: ‘O Allah, tilgiv mig hvis du vil’, men han skal bede sin Herre med beslutsomhed og fuld hengivenhed, for der er ikke noget der er så stort i Allahs øjne, at Han ikke kan skænke det.”* (Muslim).

Men hvordan skal det kunne ske?

Det der ofte frembringer tvivl i vores sind om, hvorvidt vi får skænket vore bønner, er at vi ikke kan se, hvordan de skulle kunne realiseres. Det ser umuligt og uopnåeligt ud.

Allah (swt) er Almægtig og absolut intet er svært for Ham (swt). Derfor sagde Profeten (saaws) som tidligere nævnt: *“...der er ikke noget der er så stort i Allahs øjne, at Han ikke kan skænke det.”* (Muslim).

Indenfor fysikken beskæftiger den klassiske mekanik sig med det sæt af fysiske naturlove der beskriver bevægelsen af materiale under påvirkning af et system af kræfter, f.eks. tyngdekraften. Når objekter bliver tilstrækkeligt små, eller når systemer bliver tilstrækkeligt komplicerede, kan den klassiske mekanik ikke længere gøre sig gældende, og ting opfører sig ikke længere på en simpel lineær måde. Sådanne systemer, der bl.a. også gælder menneskers indbyrdes forhold, beskrives under en anden term kaldet “kaotiske systemer”, der meget bredt dækker over alle de forhold, hvor vi ikke direkte kan forudsige, eller forstå hvad der sker. Sådanne systemer kaldes også for “ikke-lineære systemer”.

Kaotiske systemer er systemer som f.eks. vejrforhold, sociale systemer (bevægelse og begivenheder i forhold imellem mennesker), liv og død,

havet, og mange andre systemer. Kaotiske systemer er komplicerede i deres natur, og de opfører sig ofte på en måde der er i modstrid til den klassiske mekanik.

Vejrforhold ændrer sig f.eks. til tider så drastisk at det ikke burde kunne lade sig gøre, og på de sociale områder er vi f.eks. nogle gange vidner til at en meget lille hær af mennesker, med kun få ressourcer, besejrer en stormagt med en stor hær og mange ressourcer. Ligeledes kan vi også til tider se døden indtræffe, hvor den praktisk talt ikke burde have indtruffet, og på den anden side kan vi se folk overleve så ekstreme forhold at begivenhederne karakteriseres som “mirakler”, når de bliver omtalt i nyhedsmedierne.

Ifølge Islam skyldes den uforudsigelige natur af ikke-lineære systemer dels det faktum, at det går ud over vores evne at forstå disse komplekse systemer, men også på grund af det faktum, at Gud, Den der skabte hele universet, og som også satte naturlovene i bevægelse, konstant og direkte påvirker tingene i ikke-lineære systemer på niveauer som vi ikke kan sanse, og det er præcis det der gør, at disse systemer er så uforudsigelige.

Når vi ikke kan forudsige vejret, men kun kan vurdere sandsynlighederne i det, er det ikke fordi “at en sommerfugls vinger i Brasilien frembringer en tornado i Texas”, og vi i øjeblikket mangler evnen til at tilegne tilstrækkeligt med data, som nogle påstår, men det er fordi at Allah (swt) direkte styrer de mindste detaljer, og at Han beslutter og ændrer ting på en uforudsigelig måde på daglig basis - hele tiden.

Faktisk beviser kvantemekanikken også Guds eksistens for den person der kan finde ud af at være objektiv.

Allah (swt) siger: **“Ser du ikke at Allah driver skyerne afsted. Så samler Han dem sammen, og derpå stabler Han dem oven på hinanden, så at du ser styrtregnen komme ud af deres midte. Og Han nedsender fra himlen (skyer) der ligner bjerge, hvori der er hagl, og Han rammer dermed hvem Han vil, og holder dem tilbage fra hvem Han vil. Lyset fra Hans lyn tager næsten blikket bort.”** (24:43).

Mirakler er afbrydelser i naturens orden. De er en direkte sansning af Guds direkte kontrol, men det betyder ikke at Han (swt) er nødt til at ophæve naturlovene og udføre mirakler for at skænke os vore bønner. Tværtimod kan Han gribe ind på mange forskellige måder, måder der alle går ud over vores sanseevne og opfattelsesevne.

Alt dette hører under emnet الغيب (Al-Ghaib), der i islamisk sammenhæng omhandler det “usete”, “ukendte” og “usanselige” i forholdet til Allah, Hans Magt, og Hans kontrol over begivenheder i universet.

Allah (swt) siger: **“De der er i himlene og på jorden kender ikke الغيب (al-Ghaiba), undtagen Allah.”** (27:65).

Og Allah (swt) siger: **“Og hos Ham er nøglerne til الغيب (al-ghaibi). Ingen kender dem undtagen Ham. Og Han ved hvad der er på det tørre land og i havet. Og ikke et blad falder af undtagen Han kender det. Og der er ikke et korn i jordens mørke, ej heller noget grønt eller noget vissent, undtagen det er i en tydelig bog.”** (6:59).

Sayyid Qutb (rha) nævner Allahs (swt) tale hvor Han (swt) siger: **“Og de stoler på deres Herre.”** (8:2), og derefter siger han:

Moderne jahaliyyah (uvidenhed), der beskriver sig selv som videnskabelig, har prøvet hårdt at lægge vægt på de resultater som naturlovene forårsager, for at benægte Guds vilje og de ting som Gud har valgt ikke at gøre kendte for os. Alle forsøg derpå, og manipulationen af alle midler hertil, har vist sig at være magtesløs når videnskaben står ansigt til ansigt med Guds vilje.

I sidste ende måtte videnskaben erkende at dens evne til at foretage fremtidige forudsigelser, med nogen som helst form for præcision, ikke eksisterer. Efterfølgende tyede den til hvad den kalder ‘sandsynlighedsteorien’ i den materialistiske verden. Hvad der før blev benævnt som ‘absolut’ i dens leksikon blev efterfølgende benævnt som ‘sandsynligt’.

Al-Ghaib, der er Quranens term for det der ligger udenfor menneskets opfattelsesevne, forbliver en skjult hemmelighed. Derudover forbliver Allahs Vilje den eneste sande sikkerhed. Den eneste uundgåelige lov er den der bliver udtrykt i Koranens sætning: **“Du ved det ikke, men Allah kan meget vel forårsage at noget nyt sker.”** (65:1). Denne udtalelse henviser til det faktum at Allahs Vilje er fri og ubegrænset. Den ligger bag alle naturlovene, som Allah har sat i værk for at kontrollere universet i henhold til Hans Vilje.

Imam Jilani (rha) beskriver Allahs påvirkninger på mennesker i forskellige situationer således:

Hvis det er et spørgsmål om gæld, så vil Han påvirke kreditorens hjerte så han vender sig fra at presse hårdt, for at få gælden betalt, til at han bliver mild overfor dig, så du får udskydelse indtil en tid, hvor det bliver let for dig at betale gælden. Eller Han vil påvirke ham med et humør der gør, at han helt eftergiver gælden eller reducerer den. (Futuh al-Ghaib).

Jeg skulle en gang mødes med en bror. Inden mødet lavede jeg as-salah, og da jeg var færdig med min as-salah fik jeg pludselig lysten til at tage nogle penge med til ham. Jeg vidste at broderen sad lidt hårdt i det på daværende tidspunkt, og jeg havde selv fået lidt ekstra penge den måned, og jeg besluttede at tage lidt med til ham. Denne lyst opstod som ud af den blå luft! Da jeg mødte broderen, og gav ham pengene blev han mærkelig i ansigtet. Jeg vidste ikke hvorfor, men han sagde så til mig: “Inden jeg gik hjemmefra lavede jeg en bøn til Allah om at en eller anden person skulle give mig X antal kr. Jeg kunne ikke forestille mig hvordan Allah skulle opfylde min bøn, og så kommer du og giver mig pengene!”

Handlinger

Når du har fundet ud af, hvad du ønsker, og når du har sikret dig at du virkelig brænder for disse ting på en positiv måde, skal du handle!

Det berettes fra Anas bin Malik (raa): *“En mand spurgte Allahs Sendebud (saaws): ‘O Allahs Sendebud! Skal jeg binde kamelen og derefter lave at-tawakkul,*

eller skal jeg lade den gå frit rundt og så lave at-tawakkul?' Han (saaws) svarede, 'Bind den og lav at-tawakkul.'" (At-Tirmidhi).

Denne hadith er grundlæggende i at forstå hvad vi skal gøre, når vi ønsker bestemte resultater. "At binde kamelen" hentyder til at vi handler i overensstemmelse med sharia, naturlovene, og at vi tager alle vores forholdsregler overfor naturlovene. "At stole på Allah" hentyder til at vi er sikre på, at resultatet af vore handlinger bestemmer Allah (swt). Og som hadithen påbyder, så skal vi gøre begge dele samtidig!

Forberedelse, dygtighed, materialer og midler spiller altid en stor rolle for resultaterne indenfor de mekaniske naturlove, og Allah (swt) befaler os at tage vores yderste forholdsregler overfor de mekaniske naturlove og altid være på vagt.

Der findes de mennesker der ingen overbevisning har, og som udelukkende stoler på resultatet af deres handlinger. Og der findes de mennesker der har overbevisning, men som ingen handlinger udfører.

Hvis vi betragter Profeten (saaws), og han er den hvis eksempel der skal følges af enhver muslim, så ser vi at han (saaws) handlede, som om overbevisning ikke havde nogen rolle, samtidig med at han havde overbevisning som om at handlinger var overflødige. Profeten (saaws) forenede begge dele, så intet blev forsømt. Man kan med andre ord sige at han (saaws) gik til ekstremerne i begge områder på samme tid.

Det eksempel med Profeten (saaws) der bedst illustrerer dette, er da han (saaws) sammen med Abu Bakr (raa) tog flugten fra Mekkah til Medina. På vejen tog han (saaws) alle forholdsregler for at undgå at blive fanget, til den grad at han tog en kæmpe omvej. Dette til trods for at han (saaws) fuldt ud havde forstået, at det ene og alene er Allah (swt), der giver liv, og tager liv. Alligevel tog han disse forholdsregler. Senere søgte han (saaws) tilflugt i den kendte hule, og bliver der sammen med Abu Bakr i tre dage.

Da han (saaws) og Abu Bakr (raa) gemmer sig i hulen, alt imens forfølgerne står lige udenfor, ser man hvordan Profeten (saaws) havde overbevisning, som om at handlinger er ligegyldige. Således beroliger han (saaws) Abu Bakr (raa), da Abu Bakr siger: "*Hvis de så ned på deres egne fødder, ville de få øje på os!*", Profeten (saaws) svarede: "*Hvad mener du om de to (altså Profeten og Abu Bakr), hvor Allah er tilstede som den tredje?*" (Al-Bukhari). Og Allah (swt) roser Profeten (saaws) da Han senere åbenbarer følgende vers: "**Hvis I ikke hjælper (Profeten), da er det uden betydning for Allah hjælp ham sandelig da benægterne havde drevet ham ud, dengang hvor han kun havde én følgesvend. De to var i hulen og han sagde til sin følgesvend: 'Frygt ikke for Allah er med os!', da nedsendte Allah Sin fred over ham og styrkede ham med sådanne hære I ikke kunne se, og Han ydmygede til dybder benægternes ord. Men Allahs ord er ophøjet til det højeste for Allah er Almægtig, Alvis.**" (9:40).

Hvilke handlinger?

Men hvilke handlinger skal du udføre? Profetens (saaws) hadith, berettet fra Abu Huraira (raa), giver os et fingerpeg: "*Stræb efter det der vil gavne jer.*" Det vil sige at du skal stræbe efter det der rationelt set - med størst mulig sandsynlighed - vil gavne dig i dine ønsker.

Allah (swt) er Almægtig og Ubegrænset og Han (swt) kan frembringe det Han ønsker, for den Han ønsker. Husk igen at Profeten (saaws) sagde: "*der er ikke noget der er så stort i Allahs øjne, at Han ikke kan skænke det.*"

Dine handlinger bliver din dør til modtagelse af dine gaver inshAllah - selvom Allah (swt) også sagtens kan skænke dig ting uden at du handler.

Dr. Phillip Calvin McGraw skriver i en af hans bøger:

Succesrige mennesker er succesrige fordi de gør de ting, som andre mennesker ikke kan lide at gøre.

George Sheehan sagde:

Succes betyder at du har modet, beslutsomheden, og viljen til at blive den person du mener, det er meningen du skal være.

Vi fejler mest af alt fordi vi ikke gør det, der er krævet, og årsagen til at vi ikke gør det, skyldes at vi - af den ene eller anden grund - ikke kan lide at gøre det. Årsagen til at vi ikke kan lide at gøre noget, skyldes ikke at vi ved at det vil blive ubehageligt, det skyldes at vi frygter at det vil blive ubehageligt! Frygten alene er nok til at holde os tilbage.

Den slags frygt skal, som med vanetænkning, ignoreres og erstattes med hadithen fra Profeten (saaws), her nævnt i dens fulde længde: "*Den stærke mumin er bedre og mere elsket af Allah end den svage mumin, selvom de begge er gode. Stræb efter det der vil gavne jer og søg Allahs hjælp og vær ikke håbløse. Hvis noget træffer jer så sig ikke: 'Hvis bare jeg havde gjort sådan og sådan, så ville det ikke være sket', men sig i stedet: 'Allah fastlægger, og hvad Han vil, det gør Han', for ordene 'hvis bare' åbner døren for Satan.*" (Muslim).

Dette betyder at du skal ignorere frygten, fuldstændig se bort fra den, og dernæst være modig! Modighed betyder ikke at frygten ikke eksisterer, modighed betyder derimod at du handler på trods af frygten, fordi det du ønsker at opnå, er mere vigtigt for dig, end det du frygter.

Og hvad med eventyret? Hvad med den enorme glæde og tilfredsstillelse det vil give, at opnå det du drømmer om?

En måde at overkomme frygten på, sådan at du handler på trods af frygten, er at se frygten i et lys af spænding. Det er derfor nogle mennesker nyder ekstrem sport, gyserfilm, eller at svømme sammen med hajer på det dybe vand. De ser frygten i et lys af spænding. Og det er en måde at overkomme frygten på, at se den som en mulighed for at få et "gys", at opleve noget spændende.

Lad være med at bebrejde dig selv, hvis frygten tager overhånd. Giv ikke op.

Hvis frygten er overvældende, kan du også prøve med en gradvis tilnærmelse, hvor du f.eks. starter i det små, og langsomt bygger erfaring op.

Brug fantasien til at forestille dig resultatet. Skriv eventuelt dit mål ned sådan at du dagligt kan genopfriske fantasien. Fantasi kan være en stærk motivation, og den har udgjort drivkraften for mange succesfulde mennesker. Du skal bruge fantasien til at forestille dig at du opnår dit mål, samt hvor rart det vil være. Jo mere detaljeret din fantasi er, desto bedre er det. Som en forstærkning til fantasien kan du se om du kan finde materiale om andre mennesker, der har opnået det, som du ønsker at opnå.

Nogle mennesker opbygger et motto som de lever livet efter:

“Hvis jeg har sat mig et mål, skal intet få lov til at stoppe mig.”

Dette er seriositet på højeste plan. Det er en livsfilosofi om at enten opnår du målet, eller også dør du i forsøget.

Taqidudin an-Nabhani (rha) skriver i sin bog “Tafkir” (Tænkningen):

At opnå fjerne mål kræver først og fremmest seriositet, dernæst tålmodighed og vedholdenhed.

De degraderede nationer og mennesker, og de dovne individer, eller dem der afholder sig fra risiko, eller de der er overvældet af frygt og angst, eller de der er afhængige af andre, er ikke seriøse i det de tænker på, fordi degradering får én til at foretrække det der er lettest, sådan at man ikke gør det der er svært.

Derfor er det strengt nødvendigt at elevare tænkningen, at udrydde dovenskab, at være ivrig efter at tage farefulde situationer med storm, at skelne imellem agtpågivenhed og det som man skal være flov over, at være modig og gøre uafhængighed til en del af sin natur.

Seriositet opstår ikke automatisk, seriositet skal simuleres.

I praksis betyder dette at flovhed, frygt, angst, osv., aldrig forsvinder af sig selv, men at man skal gøre det til en del af ens natur - til en del af det at være Allahs (swt) tjener - at man ikke accepterer sådanne karaktertræk dominerer ens personlighed. Derimod gør man mod og aktive handlinger til ens personlighed indtil det bliver det naturlige for én.

Og Allah (swt) ved bedst!